

РЕШЕНИЕ

№ 17553

гр. София, 20.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2972** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. П. В., депозирана от процесуалния му представител – адв. С. П., АК – Пловдив срещу Решение № 300 от 17.01.2024 г., постановено по НАХД № 12566/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 130 състав. С Решението е изменен Електронен фиш Серия К, № 7216765, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на В. В. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП, е наложено административно наказание Глоба в размер на 800 (осемстотин) лева като е приложен закон за по-леко наказуемо деяние и е преквалифицирано административното нарушение в такова по чл. 21, ал. 1 вр. чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, и е намален размера на наложеното административно наказание от 800 (осемстотин) лева на 400 (четиристотин) лева. В тежест на касатора е възложено заплащане на разноски – юрисконсултско възнаграждение на процесуалния представител на СДВР в размер на 100 (сто) лева.

В касационната жалба са изложени съображения за незаконосъобразност и необоснованост на постановения съдебен акт. Сочат се допуснати съществени

нарушения на процесуалните правила и на материалния закон, с които е обосновано искането за отмяна на решението на Районния съд и на оспорения Електронен фиш, издаден от СДВР. Поддържат се и аргументите, с които е мотивирано становището за незаконосъобразност на издадения ЕФ и във въззивната жалба – различие в съдържанието на ЕФ приложен към преписката и връченият на касатора. Твърди се, че след подаване на въззивната жалба и по повод на изложените аргументи в нея е било допълнено основанието по чл. 189, ал. 4 във вр. чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, на което е наложено административното наказание с хипотезата на „ал. 1, т. 4 от ЗДвП“.

Касаторът не участва в съдебното заседание пред настоящата инстанция. Процесуалният му представител поддържа направените искания в касационната жалба и аргументите, с които са обосновани. Счита, че районният съд незаконосъобразно е иззел правомощията на административно наказващия орган при прилагане на съответната на установените фактически обстоятелства, при които е извършено нарушението, санкционна норма на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП. Претендира разноски и за двете инстанции, съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът не е упражнил правото си на отговор на касационната жалба. Не се представлява в съдебното заседание пред настоящата инстанция.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд – София-град, XXIII касационен състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените към делото доказателства, в контекста на становището на страните и наведените касационни основания, съобразно правомощията си по чл. 218 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна :

Касационната жалба е процесуално допустима - подадена е в преклузивния срок по чл. 211 ал. 1 от АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН (съобщението за решението на СРС е връчено на 25.01.2024 г., а жалбата е заведена с вх. № 34375 от 02.02.2024 г.) от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване, съгласно чл. 63в от ЗАНН и чл. 208 от АПК, съдебен акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови обжалваното решение, Районният съд е анализирал информацията от приобщените, на основание чл. 283 от НПК, писмени доказателства и е приел за установено от фактическа страна:

На 07.03.2023 г. около 10,19 часа лек автомобил „М. МЛ 350“ рег. [рег.номер на МПС] , собственост на санкционираното лице – В. П. В. се движил по [улица]в [населено място] срещу зала „Арена Армеец“ по посока от [улица]към [улица]със скорост 78 км/ч. Разрешената скорост на движение за населени места е 50 км/ч. Нарушението е установено с видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации, тип „Cordon M2“ № MD 1192. Към Електронния фиш е приложен снимков материал, позволяващ установяването и на превозното средство и на регистрационния му номер. Съдът е положил дължимите усилия за събиране на относимите доказателства за установяване на всички факти от значение за съставомерните елементи на административното нарушение, за което е санкциониран касаторът. Изискани и представени от административно наказващия орган са копия на Решението за одобрение на типа на уреда за измерване, издадено от Държавен институт по метрология на Република Хърватска (л. 22 – л. 23), Протокола от извършената първоначална проверка № 06-С-ИСИС от 21.02.2020 г. от служител на отдел

„Изпитване на средства за измерване и софтуер“, Главна дирекция „Мерки и измервателни уреди“ в Българския институт по метрология (л. 20), Информация, предоставена от Българския институт по метрология относно вписания тип средство за измерване (л. 21), Протокола за използване на Автоматизираното техническо средство или система (АТСС) вид „Cordon M2“ № MD 1192 от 27.11.2020 г. (л. 24), Ежедневна форма на отчет (л. 27). Представен е и снимков материал, удостоверяващ местоположението на АТСС към момента на установяване на конкретното нарушение, санкционирано с обжалвания Електронен фиш. Позовавайки се на разпоредбата на чл. 189, ал. 15 от ЗДвП, Районният съд е кредитирал и информацията в приложения снимков материал към ЕФ.

Въз основа на тези факти, са направени изводите за приложимите материално правни норми.

Въззивният съд е приел, че в административно - наказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, а и на материалния закон.

При извършената служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 и чл. 220 от АПК, въз основа на установените релевантни за спора факти, настоящият съдебен състав счита обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно.

Не са допуснати нарушения на процесуалните правила в съдебното производство, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице, включително да са препятствали възможността за ефективното ѝ организиране, и в този аспект да са основание за отмяна на обжалваното решение. Спазени са и процесуалните стандарти при събирането, проверката и оценката на доказателствените източници противно на становището на касатора.

В мотивите на решението е кредитирана изцяло информацията, съдържаща се в приложенияте към административната преписка документи и изисканите допълнително от съда, приобщени като писмени доказателства по делото, на основание чл. 283 от НПК. Въз основа на всички доказателствени източници са направени и изводите относно спазването на процедурата по установяване и санкциониране на административното нарушение с издадения ЕФ. Доколкото същият се генерира автоматично при констатиране на извършено нарушение с издаването му се поставя и началото на административно наказателното производство, без да е необходимо съставяне на Акт за установяване на административно нарушение и издаване на Наказателно постановление.

В Електронния фиш е посочено мястото на извършване на административното нарушение - [населено място], [улица]срещу зала „Арена Армеец“, посоката на движение на МПС - от [улица]към [улица]. Приложена е снимка от записващото устройство на използваната АТСС, която позволява да се установи не само превозното средство, но и регистрационният му номер, както и измерената скорост на движение. В Електронния фиш са описани точно и елементите от състава на административното нарушение - „нарушение за скорост“, с конкретно фиксирано „превишение на стойността“ над разрешената скорост на движение“, в населено място - 28 км/ч и след приспаднат толеранс от 3 км/ч от установената скорост, отразена на снимковия материал – 81 км/ч. Правилно е приложена и съответната санкционна норма.

Не отговаря на съдържанието на оспорения ЕФ твърдението в касационната жалба, че не е указана възможността и срока, в който следва да се представи писмена декларация от собственика на автомобила с данни за лицето, което го е управлявало

към момента на установяване на административното нарушение в случай, че то е различно от собственика на превозното средство. В долната част на ЕФ, отляво е цитирана разпоредбата на чл. 189, ал. 5 от Закона за движение по пътищата, като е възпроизведено и текстовото ѝ съдържание. По делото не е спорно, че писмена декларация с данни за друго лице с приложено копие от свидетелството му за управление на МПС не са подавани от касатора.

Спазени са изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП за форма и съдържание на издадения Електронен фиш. Същият отговаря на одобрения образец със Заповед на министъра на вътрешните работи № 8121з-931 от 20.08.2016 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП, контролните органи разполагат с правомощия да установяват нарушения на правилата за движение по пътищата чрез използване на технически средства или системи. В настоящия казус е използвана видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационните номера, комуникационен тип „Cordon M2“ № MD 1192, данните от което са описани подробно и в ЕФ. От приложените документи в административната преписка се установява по несъмнен начин, че използваното техническо средство, с което е констатирано административното нарушение, е надлежно регистрирано в БИМ, и е било технически проверено и изправно към момента на установяване на административното нарушение, за което е санкциониран касаторът.

При определяне на превишението на разрешената скорост на движение е отчетено и допустимото техническо отклонение при измерването.

Изготвеният бланков Протокол – Приложение към чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з - 532 от 12.05.2015 г. удостоверява всички данни за използването на конкретното автоматизирано техническо средство, с което е установена скоростта на движение на МПС. Съдържа данни и за периода на работния режим от 11,00 ч. – 13,00 ч. на 27.11.2020 г., посоката - насочен към приближаващите МПС, режима на измерване - стационарен. Приложена е снимка на мястото, на което е било поставено АТСС, която позволява да се установят и координатите на служебния автомобил, с който се е придвижвал обслужващият екип служители на СДВР. При определяне на превишението на разрешената скорост е посочено, че е приложено нормативното правило за разрешена скорост на движение в населено място, съобразно пътният участък, попадащ в обхвата на АТСС.

С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП законодателят е въвел забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават нормативно установените разрешени стойности на скоростта на движение, които са съобразени с категорията на превозното средство и вида на пътният участък. В настоящия казус, скоростта с която се е движил автомобилът, управляван от касатора, е установена, че превишава с 28 км/ч разрешената от 50 км/ч за населено място.

Не е спорно, че санкционираното лице е собственик на заснетото превозно средство и не се е възползвал от правото по чл. 189, ал. 5, предл. второ от ЗДвП - да посочи данни за друго лице, отговарящо на изискванията на § 1, т. 25, предл. първо от ДР на ЗДвП, което е управлявало процесното МПС на 07.03.2023 г., около 10,19 ч.

Законосъобразно е и становището на въззивния съд, че използването на мобилна техническа система за установяване на административни нарушения на ЗДвП в отсъствието на контролен орган и нарушител след законодателните промени в чл. 189 от ЗДвП (ДВ, бр. 19 от 13.03.2015 г.) и приетата Наредба № 8121з-532 за условията и

реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, са съобразени със задължителното тълкуване, дадено в ТР № 1/2014 г. по тълк. дело 1/2013 г. на Общото събрание на Първа и Втора колегия на ВАС. Доколкото мобилната система функционира изцяло самостоятелно и независимо, а запаметената от уреда информация се съхранява в локална компютърна конфигурация или локален сървър за издаване на административни документи във връзка с установените нарушения, което се отразява и в протокол, неоснователни са твърденията на касатора за несъответствие между съдържанието на издадения ЕФ и връчения на санкционираното лице.

Очевидна е разликата в съдържанието на представеното от процесуалния представител заверено копие на ЕФ и блаковият формуляр на ЕФ приложен към административната преписка. Доколкото липсващата информация е съответна на защитната теза, установяването на тези благоприятни за санкционираното лице факти е следвало да се извърши по предвидения процесуален ред за доказване чрез представяне на оригинала на връчения ЕФ.

Законосъобразно е и становището на районния съд, че липса на доказателства, удостоверяващи надлежно връчване на ЕФ серия К, № 6015546, с който е обоснована повторност на извършеното административно нарушение, е основание за прилагане на разпоредбата на чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН и прилагане на закон за по-леко наказуемо административно нарушение, а именно такова по чл. 21, ал. 1 във вр. чл. 189, ал. 4 във вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП.

Приложената от съда санкционна норма на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е в пълно съответствие с установеното административно нарушение, обществената опасност на което не предпоставя прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Предвид изложеното, касационната инстанция счита, че въззивното решение следва да бъде оставено в сила, а депозираната касационна жалба като неоснователна – да бъде отхвърлена.

След връщане на делото, Районният съд следва да се произнесе по постъпилата на 25.01.2024 г. молба от процесуалния представител на касатора за изменение на обжалваното решение в частта за разноските, на основание чл. 248, ал. 1 от ГПК във вр. чл. 144 от АПК.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК, Административен съд София град, XXIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 300 от 17.01.2024 г., постановено по НАХД № 12566/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 130 състав.
РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :

